

Péntek Róbert

Bujdos-óra

Pancsikol az aranyzalma
Fönn bóbiták ülnek rajta,
Löfkölődnek, csókolóznak,
Süvegükön csillog a Nap.

Nyugat árnya, Kelet fénye:
Szaru kristály szűz pihéje,
Úgy kacagja, táncol vele
Megperdül a kereszt-szeme.

Iker ifjak, az oszlopok,
Kapujukon bekopogok.
Kapu kulcsa, sípnak lika,
Aranyalma legjobb-bika.

Nádi síppal, hegedűvel,
Tünde tánccal repülünk el,
Mégméretünk az erónkból,
Mert a sípunk roppanós, tör.

Csalitosba, csarabosba,
Ezt suhogja szelek orma,
Tilinkófa csicseregi,
Ha a vándor megkeresi.

Csörgő botok csucsorogják,
Som-pirosba izzik az ág.
Szíved izzon, ne a vérgőz,
Pirnyag fényben szökik az őz.

Szűkös ösvény a mocsárban,
Fehér kígyók koronában,
Megiramlik az ökör-szem,
Mint a hajcsár vezet engem.

Ki a körből, karikából,
Üstökösként a határból!
Pecsetelve papi sorsom,
Ha a szegeim eloldom.

De begyógyulnak a sebek,
Én csak bujdos-óra megyek.
Eljegyezve van a kezem,
Holló hozta a nászt nekem.

A kupában bizonyít-ék,
Benne perdül neve az: Ék
Ezért utam Neked adom,
Kiseperve, tisztán hagyom.

*Badacsonytomaj,
2018. 01. 24.*

Angyal

Arany angyalok glóriája csillog
a távoli szárazon, szívem ragyog.
Így fénye hazám tükrére fókuszál,
mint egy világítótorony, tovaszáll
a tekintetem, pásztázza önmagát
a már csak a halovány fény világát
táncoltató vizen. Sötét parketten
az őszi fák kara játszik könnyeden
teste hangszerén, s lágyan tangót lejt az
angyali fény s a kemény kontúr. Igaz,
én is lejténém, csak szállna le ide
egy ünnepélyes öltözetben, ő, de
csak is ő, kivel e pompás éjszakán,
a balatoni tangót eltáncolván,
testünk összeforr az árnyas víztükrön,
majd alámerül szép szívünk örökkön.

2013

Sipos Eszter rajza